

4634
Αριθμός απόφασης /2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

(ΓΑΚ/ΕΑΚ αίτησης: 21565/18295/2023)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από το Δικαστή Πέτρο Κομισσόπουλο, Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος αναπλήρωσε νόμιμα λόγω κωλύματός της την αρχικά κληρωθείσα, σύμφωνα με το Νόμο, Δικαστή.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 15 Ιανουαρίου 2024, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση με αντικείμενο την αναστολή εκτέλεσης διαταγής πληρωμής και αναγκαστικής εκτέλεσης μεταξύ

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ:

και της

κατοίκου

N. Θεσσαλονίκης, με ΑΦΜ

ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Δήμητρας Καρδάκου του Γεωργίου (ΑΜ 9708 Δ.Σ. Θεσσαλονίκης), κατοίκου Θεσσαλονίκης (οδός Πολυτεχνείου αρ. 27-29).

ΤΗΣ ΚΑΘ'ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» (με διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.»), που εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων (Λεωφ. Μεσογείων αρ. 109-111) και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ 801215902, με την ιδιότητα της διαχειρίστριας τιτλοποιημένων απαιτήσεων και στο

όνομα και για λογαριασμό της αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «SUNRISE I NPL Finance DAC», που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (3 George's Dock, IFSC, 4^{ος} όροφος, Δουβλίνο 1), ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», με έδρα το Δήμο Αθηναίων (οδός Αμερικής αρ. 4) και με ΑΦΜ 996763330, δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 Ν. 3156/2003 και των άρθρων 455 επ. ΑΚ και του άρθρου 61 Ν. 4548/2018, στην οποία (Τράπεζα Πειραιώς) μεταβιβάστηκαν με την υπ' αριθμ. 4/27-7-2012 απόφαση της Επιτροπής Μέτρων Εξυγίανσης της Τράπεζας της Ελλάδος (ΦΕΚ Β' 2209/27-7-2012) στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού του τεθέντος υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικού ιδρύματος με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ Α.Ε.» (ΦΕΚ Β' 2208/27-7-2012), η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της

, κατοίκου
Θεσσαλονίκης

Ο αιτών απηύθυνε ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού την από 16-10-2023 αίτησή του σε βάρος της καθ'ης, η οποία κατατέθηκε νόμιμα με ΓΑΚ/ΕΑΚ 21565/18295/18-10-2023 και ορίστηκε δικάσιμος για τη συζήτησή της αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η οποία εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά της κατά την παραπάνω συνεδρίαση, οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων αναφέρθηκαν στους ισχυρισμούς τους που ανέπτυξαν προφορικά στο ακροατήριο και περιέχονται στα

κατατεθέντα έγγραφα σημειώματά τους, προσκόμισαν, δε, η πληρεξούσια δικηγόρος του αιτούντος το υπ' αρ. Β229208/2024 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης και η πληρεξούσια δικηγόρος της καθ'ης το υπ' αρ. Π3825804/2022 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την κρινόμενη αίτησή του ο αιτών, επικαλούμενος την ευδοκίμηση της ασκηθείσας σε βάρος της καθ'ης ανώνυμης εταιρίας ανακοπής του που εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, καθώς και την ανεπανόρθωτη βλάβη που θα υποστεί από την αναγκαστική εκτέλεση που επισπεύδει η καθ'ης με βάση την εκδοθείσα διαταγή πληρωμής, ζητεί να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής και η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης που ήδη έχει εκκινήσει με βάση την συμπροσβαλλόμενη και κοινοποιηθείσα σ' αυτόν επιταγή προς πληρωμή έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ως άνω εκκρεμούς ανακοπής του. Επίσης, ζητεί να καταδικαστεί η καθ'ης στα δικαστικά του έξοδα. Με το περιεχόμενο αυτό η κρινόμενη αίτηση παραδεκτά φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο για την εκδίκασή της, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 632 παρ. 3, 938 παρ. 1, 686 επ. ΚΠολΔ) και δεδομένου ότι η αναφερόμενη εκκρεμής ανακοπή, στην οποία

παραδεκτά σωρεύονται ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής και ανακοπή κατά της με βάση τον εν λόγω εκτελεστό τίτλο επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης, έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα εντός των προβλεπόμενων κατ' αντίστοιχη περίπτωση στα άρθρα 632 παρ. 2 και 934 παρ. 1 α' ΚΠολΔ προθεσμιών (βλ. την υπ' αριθμ. Δ' 5.146/13-10-2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, Σωτηρίου Στ. Λάμπρου, προς τη νομική υπηρεσία της καθ'ης, ενώ ακριβές αντίγραφο του εκδοθέντος επί της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής πρώτου εκτελεστού απογράφου με την κάτω από αυτό συνταχθείσα από 21-9-2023 επιταγή προς πληρωμή κοινοποιήθηκε στον αιτούντα στις 22-9-2023), πρέπει να ερευνηθεί και από ουσιαστική άποψη.

[1] Κατά τη διάταξη του άρθρου 623 ΚΠολΔ, μπορεί κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 624 έως 634 να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής για χρηματικές απαιτήσεις ή απαιτήσεις παροχής χρεογράφων, εφόσον η απαίτηση και το οφειλόμενο ποσό αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο, κατά δε το άρθρο 626 παρ. 3 του ίδιου Κώδικα, στην αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής, που καταθέτει ο δικαιούχος της απαίτησης στη γραμματεία του δικαστηρίου, πρέπει να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση και το ποσό της. Η καταγγελία, εξάλλου, η οποία είναι μονομερής δικαιοπρακτική δήλωση βουλήσεως, η οποία απευθύνεται σε ορισμένο πρόσωπο, μπορεί να γίνει και από πληρεξούσιο, οπότε έχει εφαρμογή και η

διάταξη του άρθρου 226 ΑΚ κατά το οποίο, μονομερής δικαιοπραξία που επιχειρείται προς άλλον χωρίς επίδειξη του πληρεξουσίου εγγράφου είναι άκυρη, αν αυτός προς τον οποίο γίνεται την αποκρούσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Από την τελευταία αυτή διάταξη, προκύπτει ότι εκείνος προς τον οποίο απευθύνεται η δήλωση δια της οποίας συντελείται μονομερής δικαιοπραξία ή οιονεί δικαιοπραξία εκ μέρους προσώπου που φέρεται ως αντιπρόσωπος άλλου, μπορεί, εφόσον δεν του επιδεικνύεται πληρεξούσιο έγγραφο, να την αποκρούσει, για το λόγο αυτό, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Στην περίπτωση αυτή, δηλαδή της απόκρουσης της δήλωσης χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, η επιχειρούμενη πράξη είναι άκυρη. Η ακυρότητα είναι απόλυτη, δεν θεραπεύεται με μεταγενέστερη έγκριση και επέρχεται ανεξάρτητα από το αν ο φερόμενος ως πληρεξούσιος είχε ή όχι την πληρεξουσιότητα, για να επέλθουν δε τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα της πράξεως και μάλιστα ex nunc πρέπει αυτή να επιχειρηθεί εκ νέου εγκύρως. Το πρόσωπο εξάλλου προς το οποίο απευθύνεται η δήλωση την αποκρούει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση αν ενεργήσει εντός των χρονικών ορίων που επιβάλλονται από την καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη και τις περιστάσεις. Σε περίπτωση που το ως άνω πρόσωπο δεν πράξει τούτο, δηλαδή δεν ενεργήσει εντός των ως άνω χρονικών ορίων, η μονομερής δικαιοπραξία που επιχειρείται προς άλλο χωρίς επίδειξη του πληρεξουσίου είναι ισχυρή, αν υπάρχει πληρεξουσιότητα ή επακολούθησε έγκριση. Σύμφωνα δε με τις διατάξεις των άρθρων 216 και 217 ΑΚ, η εξουσία για αντιπροσώπευση δίνεται με

πληρεξουσιότητα προς τον εξουσιοδοτούμενο, που υποβάλλεται στον τύπο τον απαιτούμενο για τη δικαιοπραξία στην οποία αφορά. Επί νομικών προσώπων την πληρεξουσιότητα δίνει εκείνος που για κάθε συγκεκριμένη δικαιοπραξία έχει το δικαίωμα εκπροσωπήσεώς του (ΑΠ 139/2016 δημ. Νόμος). Από τις ανωτέρω δε σκέψεις συνάγεται ότι, όταν η καταγγελία από τον πληρεξούσιο έγινε εγγράφως, πρέπει αυτός να επιδείξει το πληρεξούσιο έγγραφο, γιατί διαφορετικά έχει το δικαίωμα αυτός προς τον οποίο γίνεται να την αποκρούσει χωρίς υπαίτια βραδύτητα, οπότε επέρχεται ακυρότητα, και μάλιστα ανεξάρτητα αν υπήρχε πράγματι πληρεξουσιότητα ή αν εγκρίθηκε η καταγγελία. Αντίθετα, αν δεν εναντιωθεί αυτός προς τον οποίο γίνεται, το κύρος της καταγγελίας, που βαρύνεται να αποδείξει ο καταγγέλλων ότι έγινε από αντιπρόσωπό του, θα εξαρτηθεί από την ύπαρξη ή μη του πληρεξουσίου εγγράφου ή της έγκρισης εκ μέρους του (καταγγέλλοντος), η οποία πρέπει να γίνει μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, είτε με την προσκόμιση συμβολαιογραφικού ή άλλου εγγράφου είτε με δήλωση του παριστάμενου διαδίκου που καταχωρίζεται στα πρακτικά, διαφορετικά η καταγγελία είναι άκυρη (βλ. ΑΠ 139/2016, ΕφΔυτΜακ 3/2019, ΜΠρΑθ 2037/2023 όλες δημ. Νόμος, Φ. Δωρή σε Α. Γεωργιάδη - Μ. Σταθόπουλου, Αστικός Κώδικας, τ. Ι, άρθρο 226, αρ. 8).

[II] Περαιτέρω, κατά τις διατάξεις των άρθρων 65, 67, 68 και 70 ΑΚ, το νομικό πρόσωπο υποχρεώνουν οι δικαιοπραξίες που επιχείρησε μέσα στα όρια της εξουσίας του το όργανο που το

εκπροσωπεί. Κατά το άρθρο 18 παρ. 1 και 2 του Ν. 2190/1920, η ανώνυμη εταιρία εκπροσωπείται επί δικαστηρίου και εξωδίκως από το διοικητικό της συμβούλιο, που ενεργεί συλλογικώς, μπορεί δε το καταστατικό να ορίσει ότι ένα ή περισσότερα μέλη του συμβουλίου ή άλλα πρόσωπα δικαιούνται να εκπροσωπούν την εταιρία εν γένει ή σε ορισμένου είδους πράξεις. Από τις ανωτέρω διατάξεις, προκύπτει σαφώς ότι με αυτές ρυθμίζεται θέμα που προβλέπεται και από τα προαναφερθέντα άρθρα 65, 67, 68 και 70 ΑΚ και αφορά στην οργανική εκπροσώπηση του νομικού προσώπου της ανώνυμης εταιρίας, με τον καθορισμό του οργάνου, το οποίο εκφράζει τη βούληση του νομικού αυτού προσώπου στις έννομες σχέσεις του με άλλα πρόσωπα, εκπροσωπεί αυτό ενώπιον δικαστηρίου και αποφασίζει περί της διοικήσεως και της διαχειρίσεως της περιουσίας του προς πραγμάτωση του εταιρικού σκοπού. Ως τέτοιο δε όργανο, ορίζεται το διοικητικό συμβούλιο της εταιρίας, το οποίο είναι αρμόδιο, σύμφωνα με το άρθρο 22 του Ν. 2190/1920, να αποφασίζει για κάθε υπόθεση που αφορά στη διοίκηση της εταιρίας ή στη διαχείριση της περιουσίας της. Το δικαίωμα αυτό της οργανικής εκπροσώπησης της εταιρίας, εφόσον επιτρέπει το καταστατικό της, μπορεί, κατά την ως άνω διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 18, να ανατεθεί από το διοικητικό συμβούλιο και σε ένα ή περισσότερα μέλη του ή σε άλλα πρόσωπα, τα οποία έτσι δικαιούνται να ασκήσουν τις ως άνω εξουσίες που ανήκουν στο διοικητικό συμβούλιο, είτε εν όλω είτε εν μέρει, ανάλογα με την έκταση της επιτροπείας υποκαταστάσεως. Στην περίπτωση αυτή, το μέλος του συμβουλίου ή

ο τρίτος, στον οποίο μεταβιβάστηκε η εξουσία του Δ.Σ., είναι υποκατάστατο αυτού, ενεργεί ως όργανο εκπροσώπησης του νομικού προσώπου της εταιρίας και εκφράζει πρωτογενώς τη βούλησή της, αντλώντας την εξουσία του από τον νόμο και το καταστατικό (ΑΠ 1827/2012, ΜΕΦΑΘ 2768/2022, ΜΕΦΑΘ 577/2022, ΕφΠατρ 9/2020, ΕΦΑΘ 3544/2006 όλες δημ. Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση με τον τέταρτο λόγο της ασηκθεισας κατά τα άνω ανακοπής του ο αιτών ισχυρίζεται ότι η επιδοθείσα σε αυτόν καταγγελία της επίδικης σύμβασης δανείου εκ μέρους της δικαιοπαρόχου της καθ'ης, τράπεζας, είναι άκυρη, διότι δεν έγινε από αποδεδειγμένα εξουσιοδοτημένο πρόσωπο της τράπεζας για να πράξει τούτο, καθώς δεν συγκοινοποιήθηκε σ' αυτόν μαζί με την καταγγελία σχετικό πληρεξούσιο έγγραφο. Ότι συνεπώς, το πρόσωπο που υπέγραψε την καταγγελία δεν λειτούργησε ούτε ως εκπρόσωπος της εν λόγω τράπεζας, ούτε ως υποκατάστατο όργανο της διοίκησής της, ούτε ως απλός πληρεξούσιος-εντολοδόχος της και ως εκ τούτου η επιδικασθείσα με την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής απαίτηση της καθ'ης δεν είχε καταστεί ληξιπρόθεσμη και απαιτητή και κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής και η με βάση αυτήν συμπροσβαλλόμενη επιταγή προς εκτέλεση είναι άκυρες. Με τέτοιο περιεχόμενο ο λόγος αυτός της ανακοπής που πλήττει και το κύρος του εκτελεστού τίτλου και την πρώτη πράξη της επισπευδόμενης με βάση αυτόν (τον τίτλο) αναγκαστικής εκτέλεσης είναι νόμιμος, στηριζόμενος στις διατάξεις των άρθρων 226, 232, 233 ΑΚ, 623, 624 παρ. 1, 626, 933 ΚΠολΔ, πρέπει, δε, να ερευνηθεί ως προς

την ουσιαστική του βασιμότητα. Το παρεπόμενο αίτημα περί καταδίκης της καθ'ης στα δικαστικά έξοδα του αιτούντος, όμως, είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, δοθέντος ότι στις δίκες με αντικείμενο την αναστολή της εκτέλεσης τα δικαστικά έξοδα επιβάλλονται πάντα σε βάρος του αιτούντος την αναστολή (άρθρο 84 παρ. 2 εδ. γ' Κώδικα Δικηγόρων).

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων, που νόμιμα προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογούνται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθμ. 123/29-7-2008 σύμβασης επιδοτούμενου στεγαστικού τοκοχρεωλυτικού δανείου που καταρτίστηκε μεταξύ της πρώην ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ Α.Ε.» και του εδώ αιτούντος χορηγήθηκε από την πρώτη δανείστρια τράπεζα στον αιτούντα οφειλέτη έντοκο επιδοτούμενο στεγαστικό δάνειο ποσού 71.600 ευρώ, με σκοπό την αγορά κατοικίας, την εξόφληση του οποίου και την τήρηση όλων των συμβατικών όρων εγγυήθηκε υπέρ του αιτούντος ο μη διάδικος [redacted] Η αποπληρωμή του δανείου συμφωνήθηκε σε 480 συνεχείς μηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, ενώ σε περίπτωση μη ολοσχερούς εξόφλησης τριών συνεχόμενων μηνιαίων δόσεων, η Τράπεζα διατήρησε το δικαίωμα καταγγελίας της δανειακής σύμβασης, το ποσό του δανείου θα καθίστατο, δε, ληξιπρόθεσμο και απαιτητό. Στις 27-7-2012 η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» υπεισήλθε στη θέση της αρχικής δανείστριας τράπεζας ως ειδική διάδοχός της, καθώς με την καταρτισθείσα μεταξύ των πιστωτικών

αυτών ιδρυμάτων σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης μεταβιβάστηκαν στην τελευταία (Τράπεζα Πειραιώς) στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού της αρχικής δανείστριας, ήδη τεθείσας υπό ειδική εκκαθάριση, με την εκχώρηση των δικαιωμάτων αναδοχής των υποχρεώσεων, όπως αυτά εξειδικεύτηκαν στην εν λόγω μεταξύ τους σύμβαση. Προς εξυπηρέτηση της παραπάνω σύμβασης δανείου άνοιξαν και τηρήθηκαν στο όνομα του αιτούντος: α) ο υπ' αριθμ. 4226700004843 λογαριασμός στην αρχική δανείστρια τράπεζα «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ Α.Ε.», από την εκταμίευση του δανείου στις 17-10-2008 έως τις 21-6-2013, οπότε το τότε χρεωστικό υπόλοιπο μεταφέρθηκε στην Τράπεζα Πειραιώς λόγω μετάπτωσης των συστημάτων της πρώτης τράπεζας στα συστήματα της δεύτερης και β) ο υπ' αριθμ. 6422-010189-300 λογαριασμός της Τράπεζας Πειραιώς, από τις 21-6-2013 έως την καταγγελία της σύμβασης που έλαβε χώρα στις 6-2-2015. Ο αιτών οφειλέτης καθυστέρησε την προσήκουσα και εμπρόθεσμη εξυπηρέτηση του δανείου, με συνέπεια ο προαναφερόμενος λογαριασμός που τηρούταν στην Τράπεζα Πειραιώς να εμφανίσει στις 6-2-2015 χρεωστικό υπόλοιπο ύψους 68.108,44 ευρώ, επιβαρυνόμενο με το νόμιμο επιτόκιο υπερημερίας πλέον τόκων υπερημερίας επί των καθυστερούμενων τόκων, πλέον της εισφοράς του Ν. 128/1975. Λόγω μη εκπλήρωσης εκ μέρους του αιτούντος των συμβατικών του υποχρεώσεων η τότε δικαιούχος Τράπεζα Πειραιώς έκλεισε τον ως άνω τηρούμενο λογαριασμό και με την από 25-5-2015 εξώδικη δήλωσή της, που επιδόθηκε νόμιμα στον αιτούντα στις 8-9-2015, κατήγγειλε την επίδικη δανειακή σύμβαση για

το συνολικό ποσό των 68.108,44 ευρώ. Η ως άνω εξώδικη δήλωση, με την οποία η Τράπεζα Πειραιώς, υπό την προαναφερόμενη ιδιότητά της και ήδη δικαιοπάροχος της καθ'ης διαχειρίστριας τιτλοποιημένων απαιτήσεων, γνωστοποίησε στον αιτούντα και τον εγγυητή του υπέρ αυτού την κατά τα ανωτέρω καταγγελία και το ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο της ως άνω δανειακής σύμβασης στεγαστικού δανείου, καλώντας αυτούς παράλληλα σε συνολική εξόφλησή του, πλέον τόκων και λοιπών επιβαρύνσεων, υπογράφεται από την υπάλληλό της [redacted], χωρίς καμία περαιτέρω διευκρίνιση της ιδιότητας της υπογράφουσας την επίδικη καταγγελία. Ο αιτών δεν προέβη σε εξόφληση του χρεωστικού σε βάρος του ως άνω ληξιπρόθεσμου υπολοίπου και γι' αυτό η καθ'ης, με την από 11-7-2023 αίτησή της που κατέθεσε ενώπιον της Δικαστή του ενταύθα Πρωτοδικείου, ζήτησε την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής για μέρος μόνο της απαίτησής της και επ' αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 10262/2023 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, δυνάμει της οποίας διατάχθηκε ο αιτών να της καταβάλει, νομιμοτόκως από τις 9-9-2015 και με εξάμηνο ανατοκισμό των τόκων, το συνολικό ποσό των 36.885,43 ευρώ (μέρος της συνολικής απαίτησης κατά το κλείσιμο του λογαριασμού και την καταγγελία της δανειακής σύμβασης). Ο αιτών με την κρινόμενη ανακοπή του προβάλλει το πρώτον τον ισχυρισμό ότι η ως άνω καταγγελία της επίδικης σύμβασης δανείου είναι άκυρη, για το λόγο ότι δεν του επιδείχθηκε το σχετικό πληρεξούσιο έγγραφο, δυνάμει του οποίου η ως άνω υπογράφουσα την εξώδικη δήλωση-καταγγελία

προέβη σε αυτήν για λογαριασμό της τότε δικαιούχου προς τούτο Τράπεζας Πειραιώς. Η βραδύτητα που επέδειξε ο αιτών στην απόκρουση για το λόγο αυτό την επιδοθείσα σ' αυτόν καταγγελία, έχει ως συνέπεια, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στην υπό στοιχείο [II] νομική σκέψη της παρούσας, ότι αυτή δεν είναι σε κάθε περίπτωση άκυρη (ανεξάρτητα δηλαδή από το αν υφίσταται πράγματι η σχετική πληρεξουσιότητα ή όχι), αλλά ότι πρέπει να ερευνηθεί αν υπάρχει το εν λόγω πληρεξούσιο έγγραφο ή αν έχει εγκρίνει η τράπεζα την εν λόγω ενέργεια της υπαλλήλου της. Ωστόσο, η καθ'ης, που φέρει κατά τα ως άνω αναλυτικώς αναφερόμενα στην υπό στοιχείο [II] νομική σκέψη της παρούσας και το σχετικό βάρος απόδειξης του κύρους της ως άνω καταγγελίας, δεν προσκομίζει κανένα έγγραφο από το οποίο να προκύπτει η αντιπροσωπευτική εξουσία του ανωτέρω προσώπου, αν δηλαδή η υπογράφουσα την επίδικη καταγγελία υπάλληλος της Τράπεζας Πειραιώς,

ενήργησε ως υποκατάστατη του Διοικητικού Συμβουλίου της ή ως εντολοδόχος τρίτη δυνάμει σχετικής εξουσιοδότησης ή έστω η τυχόν μεταγενέστερη έγκριση της καταγγελίας εκ μέρους των νόμιμων εκπροσώπων της Τράπεζας ή της καθ'ης, ούτε όμως η τελευταία δήλωσε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της ότι εγκρίνει αυτήν με δήλωσή της στο ακροατήριο, ενώ τέτοια έγκριση δεν συνιστά η εντολή που έδωσε για την επίδοση της ως άνω καταγγελίας, καθώς όπως προκύπτει από τη σχετική έκθεση επίδοσης (βλ. την υπ' αριθμ. 5.624 Δ'/8-9-2015 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, Αναστασίου

Παπαδόπουλου), η εντολή αυτή δόθηκε από την ίδια ως άνω υπάλληλο της Τράπεζας Πειραιώς, της οποίας και αμφισβητείται η αντιπροσωπευτική εξουσία. Με το επί της έδρας κατατεθέν έγγραφο σημείωμά της η καθ'ης ισχυρίζεται ότι η διενεργήσασα την καταγγελία υπάλληλος της Τράπεζας Πειραιώς τυγχάνει προστεθείσα υπάλληλος αυτής και ότι από την ιδιότητά της αυτή και μόνο συνάγεται η πληρεξουσιότητά της να προβεί στην καταγγελία, χωρίς να απαιτείται η τήρηση τύπου. Ο ισχυρισμός αυτός της καθ'ης, όμως, είναι απορριπτέος ως νομικά αβάσιμος και αλυσιτελής, καθώς για την εκ μέρους της απόκρουση του συγκεκριμένου λόγου ανακοπής, όφειλε να προσκομίσει το καταστατικό της άνω τράπεζας, από το οποίο να προκύπτει (α) αν το διοικητικό της συμβούλιο μπορούσε να αναθέτει την άσκηση του συνόλου ή μέρους των εξουσιών διαχείρισης και εκπροσώπησης της τράπεζας σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα, μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή μη, υπαλλήλους της τράπεζας ή τρίτους, καθορίζοντας και την έκταση των ανατιθέμενων εξουσιών, (β) τον τρόπο με τον οποία τα πρόσωπα, στα οποία ανατίθενται οι ανωτέρω εξουσίες, δεσμεύουν την τράπεζα, ως όργανα αυτής, σε όλη την έκταση των εξουσιών που τους ανατέθηκαν, (γ) αν με βάση το προαναφερόμενο καταστατικό και τη σχετική απόφαση του Δ.Σ. της τράπεζας, διόρισε πληρεξουσίους, αντιπροσώπους και αντικλήτους αυτής, υπαλλήλους της που θα πρέπει να αναφέρονται ονομαστικά σε αυτό, στους οποίους παρέσχε την ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα να προβαίνουν επ' ονόματι και για λογαριασμό της στις ειδικότερα

περιγραφόμενες ενέργειες, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η καταγγελία των δανειακών συμβάσεων και (δ) αν στα πρόσωπα αυτά περιλαμβάνεται και η ως άνω υπάλληλος, η οποία προέβη εν προκειμένω στην καταγγελία της επίδικης δανειακής σύμβασης, ενεργώντας ως όργανο εκπροσώπησης του νομικού προσώπου της τράπεζας. Πέραν τούτων, πιθανολογείται ότι κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής η Δικαστής του Δικαστηρίου τούτου δεν αναφέρει τον τρόπο με τον οποίο νομιμοποιήθηκε η ως άνω υπάλληλος για την καταγγελία της επίδικης δανειακής σύμβασης. Με βάση όλα τα ανωτέρω η καταγγελία της επίδικης δανειακής σύμβασης ήταν άκυρη και δεν παρήχθησαν αποτελέσματα από αυτή, δηλαδή δεν ενεργοποιήθηκε ο σχετικός συμβατικός όρος που παρείχε στην Τράπεζα Πειραιώς το δικαίωμα να αξιώσει την άμεση πληρωμή από τον αιτούντα του οφειλόμενου κεφαλαίου και των τόκων και δεν κατέστη το σύνολο του ανεξόφλητου δανείου ληξιπρόθεσμο και απαιτητό. Ως εκ τούτων, εφόσον η επίδικη απαίτηση δεν ήταν ληξιπρόθεσμη και απαιτητή κατά την υποβολή της αίτησης για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, δεν υφίσταντο οι νόμιμες προϋποθέσεις της έκδοσής της έναντι του αιτούντος (πρβλ. ΜΕΦΑΘ 2768/2022, ΜΕΦΑΘ 577/2022 ό.π.). Συνεπώς, ο εξεταζόμενος τέταρτος λόγος της ανακοπής πιθανολογείται ότι θα γίνει δεκτός ως βάσιμος από ουσιαστική άποψη και ότι η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής θα ακυρωθεί στο σύνολό της λόγω της ανυπαρξίας ληξιπρόθεσμης απαίτησης της καθ'ης και κατά λογική ακολουθία θα ακυρωθεί και η από 21-9-2023 επιταγή προς πληρωμή που

συντάχθηκε κάτω από το ακριβές αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου αυτής. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι από την τυχόν εκτέλεση του παραπάνω εκτελεστού τίτλου, που ήδη επισπεύδεται με την ως άνω από 21-9-2023 επιταγή προς πληρωμή, ο αιτών θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη και συγκεκριμένα, θα στερηθεί οριστικά της χρήσης των αναγκαίων για την κάλυψη των στεγαστικών και λοιπών βιοτικών αναγκών του ίδιου και της οικογένειάς του περιουσιακών στοιχείων, δοθέντος ότι μόνο αυτός με τα εισοδήματά του, ανερχόμενα στο ποσό των 1.000 ευρώ μηνιαίως περίπου, συντηρεί την οικογένειά του και λαμβανομένου υπόψη ότι η σύζυγός του είναι καρκινοπαθής και το ανήλικο τέκνο τους φοιτεί σε σχολείο ειδικής αγωγής λόγω αυτισμού. Συνεπώς, υφίσταται άμεσος κίνδυνος και επείγουσα περίπτωση που δικαιολογούν την αναστολή της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής και της με βάση αυτή ήδη επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης (άρθρα 632 παρ. 4, 938 παρ. 1 ΚΠολΔ). Κατόπιν όλων των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή και από ουσιαστική άποψη και να ανασταλεί, χωρίς την παροχή εγγύησης, η εκτέλεση της υπ' αριθμ. 10262/2023 διαταγής πληρωμής της Δικαστή του ενταύθα Πρωτοδικείου και της από 21-9-2023 επιταγής προς πληρωμή έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου ανακοπής του αιτούντος. Τέλος, πρέπει ο αιτών να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της καθ'ης ενόψει του σχετικού υποβληθέντος αιτήματός της (άρθρα 106, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, 84 παρ. 2 εδ. γ', Παρ. Ι

& III Ν. 4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων»), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

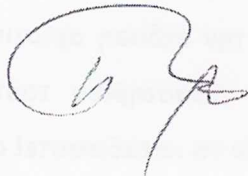
ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ την εκτέλεση της υπ' αριθμ. 10262/2023 διαταγής πληρωμής, που εκδόθηκε από τη Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και της από 21-9-2023 επιταγής προς πληρωμή, που έχει συνταχθεί κάτω από το ακριβές αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου ανακοπής του αιτούντος με ΓΑΚ/ΕΑΚ 21457/18211/13-10-2023.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον αιτούντα στα δικαστικά έξοδα της καθ'ης, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στις 10 Απριλίου 2024.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

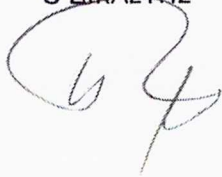
ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στη Θεσσαλονίκη, στις 10 Απριλίου 2024, με την

9^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 4634 /2024 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

παρουσία και της ΓραμματέαΣοφίας Μεταξά....., χωρίς
την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

~~και θεωρήθηκε αμελητέον~~

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

